

Sajtó és Tájékoztatás

A C-191/14. és C-192/14. sz. Borealis Polyolefine GmbH és OMV Refining & Marketing GmbH kontra Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft, a C-295/14. sz. DOW Benelux BV és társai kontra Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu és társai, valamint a C-389/14., C-391/14., C-392/14. és C-393/14. sz. Esso Italiana Srl és társai, Api Raffineria di Ancona SpA, Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA és Dalmine SpA kontra Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto és társai egyesített ügyekben hozott ítélet

A Bíróság érvénytelennek nyilvánítja az üvegházhatást okozó gázok ingyenes kibocsátási egységeinek a Bizottság által a 2013-tól 2020-ig tartó időszakra vonatkozóan megállapított éves maximális mennyiségét

A Bizottság számára 10 hónap áll rendelkezésre az új mennyiség megállapítására, ugyanakkor a kibocsátási egységek korábbi kiosztásai nem vitathatók

Az egyik uniós irányelv¹ a Kiotói Jegyzőkönyv keretében arra a célra irányul, hogy a környezet védelme érdekében az üvegházhatást okozó gázok² kibocsátásait jelentős mértékben csökkentse. Az irányelv értelmében a tagállamok az üvegházhatást okozó gázokat kibocsátó vállalkozásoknak kibocsátási jogokat oszthatnak ki, melyek neve kibocsátási egységek³. A rendelkezésre álló kibocsátási egységek⁴ egy részét ingyenesen osztják ki. Amennyiben a tagállamok által előzetesen kiosztott ingyenes kibocsátási egységek mennyisége meghaladja az ingyenes kibocsátási egységeknek a Bizottság által meghatározott maximális mennyiségét, egységes ágazatközi korrekciós tényezőt (a továbbiakban: korrekciós tényező) alkalmaznak annak érdekében, hogy ezen értékeket kiegyenlítsék, és az előzetesen kiosztott kibocsátási egységeket csökkentsék⁵.

Olaszországban, Hollandiában és Ausztriában több üvegházhatást okozó gázt kibocsátó vállalkozás is keresetet indított az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek a kiosztásáért felelős nemzeti hatóságok ellen. E vállalkozások vitatják a 2013-tól 2020-ig tartó időszakra vonatkozó kiosztást végrehajtó nemzeti határozatok érvényességét, és közvetetten a Bizottság által két, 2011-ben és 2013-ban hozott határozatban⁶ megállapított éves maximális kibocsátási egység-mennyiséget (valamint a korrekciós tényezőt). A nemzeti bíróságok,

¹ A 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 140., 63. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

² A Földön üvegházhatást okozó gázok közül a legfőbb a szén-dioxid (CO₂).

³ Egy kibocsátási egység egy tonna szén-dioxid egyenértékének a levegőbe való kibocsátását képviseli.

⁴ A rendelkezésre álló kibocsátási egységek össz mennyiségét az összes korábbi kibocsátás vizsgálata alapján, és 2010-től kezdve 1,74 %-os éves csökkentéssel („lineáris tényező”) számítják ki.

⁵ Előfordulhat, hogy a kereslet alacsonyabb a maximális mennyiségnél. Ebben az esetben a különbözetet árverésre bocsátják, és a korrekciós tényezőt nem alkalmazzák. Az irányelv ezenfelül az ingyenes kibocsátási egységek fokozatos csökkentését, majd a 2027-es évben történő teljes megszüntetését írja elő. Ettől az időponttól kezdődően tehát már csak árverésre bocsátott kibocsátási egységek léteznek majd.

⁶ A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL L 130., 1. o.), és az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban történő átmeneti ingyenes kiosztását szolgáló nemzeti végrehajtási intézkedésekről szóló, 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat (HL L 240., 27. o.).

amelyeknek e kereseteket el kell bíráltniuk, arra kéri a Bíróságot, hogy foglaljon állást e bizottsági határozatok érvényességével kapcsolatban.

A Bíróság a mai ítéletében először is megállapítja, hogy a 2011-es bizottsági határozat, amely a villamosenergia-termelők kibocsátásainak az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség megállapítása tekintetében való figyelembe vételét kizárta, érvényes. Az irányelvből ugyanis az következik, hogy **az ipari létesítmények kibocsátásaival ellentétben a villamosenergia-termelők kibocsátásait soha nem veszik figyelembe** az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség megállapítása vonatkozásában. **E tekintetben a Bizottság nem rendelkezik semmilyen mérlegelési jogkörrel.** A kibocsátásokkal kapcsolatban alkalmazott ilyen aszimmetrikus bánásmód, amely a rendelkezésre álló kibocsátási egységek számát korlátozza, megfelel az irányelv céljainak.

A Bizottság 2013-as – a korrekciós tényezőt megállapító – határozatával kapcsolatban a Bíróság először is rámutat, hogy az irányelv hatályát 2013. január 1-jétől kiterjesztették annak érdekében, hogy az magában foglalja többek között az alumíniumgyártásból és a vegyipar egyes ágazataiból származó kibocsátásokat is. A Bíróság ezt követően hangsúlyozza, hogy az irányelv szövege értelmében, és az eltérő nyelvi változatok ellenére, amelyek érintették az irányelv értelmezésének egységességét, és a különböző tagállamok általi alkalmazását, **a Bizottságnak az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség kiszámításakor csak a közösségi rendszerbe 2013-tól tartozó létesítmények kibocsátásait kell figyelembe vennie**, nem pedig a 2013 óta a rendszer részét képező összes kibocsátást. A Bizottságnak tehát gondoskodnia kellett volna arról, hogy a tagállamok a számára releváns adatokat továbbítsanak. Amennyiben ezen adatok a Bizottság számára nem tették lehetővé az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség, és következésképpen a korrekciós tényező meghatározását, az említett intézménynek legalábbis fel kellett volna hívnia a tagállamokat a szükséges helyesbítésekre. Márpedig a Bizottság figyelembe vette bizonyos olyan tagállamok adatait, amelyek a többi tagállammal ellentétben azokat a kibocsátásokat közölték ezen intézménnyel, amelyek a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerében már 2013 előtt részt vevő létesítmények új tevékenységeiből származtak. **Ebből a szempontból a bizottsági határozat érvénytelen.**

Következésképpen azon adatok függvényében, amelyeket a Bíróság által megjelölt kritériumok alapján a tagállamok fognak szolgáltatni, az éves maximális kibocsátási egység-mennyiség magasabb vagy alacsonyabb lehet, mint a Bizottság által eddig meghatározott mennyiség.

A Bíróság a mai napot megelőző időszak tekintetében, a jelentős számú jóhiszeműen létrehozott jogviszony vonatkozásában felmerülő súlyos következmények elkerülése érdekében megállapítja, hogy a korrekciós tényező megsemmisítése nem érinti azokat a végleges kiosztásokat, amelyekre a tagállamokban egy érvényesnek tekintett szabályozás alapján már sor került.

Az ítélet kihirdetésének időpontját követő időszak vonatkozásában az érvénytelenség megállapítása ideiglenes joghézagot teremt, amely megszakíthatja a kibocsátási egységek kereskedelme rendszerének a végrehajtását, és következésképpen az irányelv céljainak a megvalósítását. A Bíróság ezért úgy határoz, hogy az ítélete csak a kihirdetés időpontjától számított tíz hónapos időszak lejártával hatályosul annak érdekében, hogy a Bizottságnak lehetősége nyíljon a szükséges intézkedések elfogadására.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499